

Sygnatura akt: V GC 1192/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Joanna Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2018r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko D. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. na rzecz pozwanego D. S. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,

3. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 742,19 zł (siedemset czterdzieści dwa złote 19/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 1192/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. pozwem z dnia 29 marca 2018r. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo – Usługowa (...) nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym kwoty 2.874,22 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 2.706 zł od dnia 21 grudnia 2017r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że nabył od S. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą E. (...) S. L. w P. w następstwie przelewu wierzytelności (art.509 k.c.), wierzytelności wobec pozwanego, wynikające z tytułu nieuiszczenia kwoty, której dotyczy pozew, a która wynika z powołanej faktury wynikającej z dzierżawy. O fakcie zawarcia umowy o przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń nr(...) z dnia 2 lutego 2018r. pozwany został zawiadomiony. Do dnia dzisiejszego nie uregulował zobowiązania. Na kwotę wierzytelności głównej składa się wierzytelność w wysokości 2.706 zł wynikająca z faktury, natomiast kwota 168,22 zł wynika z art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Do pozwu załączono umowę o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń z załącznikiem, zawiadomienie dłużnika o przelewie, wezwanie do zapłaty, fakturę VAT, zdjęcia, wydruk korespondencji mailowej stron rysunki techniczne remontowanych pomieszczeń, pismo cedenta do pozwanego z dnia 27 lutego 2018r.

W dniu 10 kwietnia 2018r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz zapłaty stracił moc w wyniku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu. W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, zaprzeczając aby zawarł z S. L. umowę dzierżawy powierzchni pod reklamę za okres od 1 stycznia 2017r. do 30 listopada 2017r. Z S. L. miał zawarte porozumienie, na podstawie którego na ogrodzeniu jego firmy był umieszczony baner reklamowy jego firmy – F. (...) – maszyny budowlane w P. z podaniem numerów telefonów oraz adresu mailowego. Zgodnie z zawartym porozumieniem w zamian za udostępnienie ogrodzenia udostępniał S. L. kilkakrotnie w 2017r. maszynę budowlaną koparko – ładowarkę. Było to wzajemne świadczenie sobie nieodpłatnych usług. Porozumienie było zawarte w formie ustnej i nie było ustaleń, że mają sobie wzajemnie płacić. W 2017r. S. L. korzystał nieodpłatnie przez okres trzech tygodni z używanej koparko – ładowarki. Wystawienie przez niego faktury VAT nr (...) z dnia 13 grudnia 2017r. na kwotę brutto 2.706 zł było bezpodstawne. Powód nabył od niego nieistniejącą wierzytelność.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko zawarte w pozwie i zgłosił wnioski dowodowe. W piśmie wskazano, że cedent S. L. zawarł z pozwanym ustną umowę o dzierżawę powierzchni pod reklamę przedsiębiorstwa pozwanego na ogrodzeniu posesji firmy cedenta. Strony ustaliły zgodnie wynagrodzenie z tytułu powyższej umowy, a jesienią 2017r. pozwany rozwiązał umowę z cedentem ze skutkiem na koniec listopada 2017r. Za okres od 1 stycznia 2017r. do 30 listopada 2017r. cedent wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 2.706 zł. Zaprzeczył jednocześnie aby cedent S. L. otrzymał w ramach świadczenia wzajemnego od pozwanego koparkę do jakichkolwiek prac. S. L. w roku 2017 ani razu nie wypożyczał koparki od pozwanego. Nie było to konieczne ponieważ ojciec cedenta posiada koparkę, natomiast sam cedent jest właścicielem ładowarki czołowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. L. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na produkcji ogrodzeń, bram, metaloplastyce. Pięć lub sześć lat temu na zlecenie pozwanego wykonywał ogrodzenie, bramę wjazdową do firmy oraz bramy garażowe. Za prace te pozwany mu zapłacił. Potem wykonywał dla pozwanego usługi transportowe. Posiada samochód ciężarowy i przewoził na jego zlecenie maszyny budowlane, którymi pozwany handluje. Ponadto produkował dla pozwanego łyżki do koparek i koparko – ładowarek. Z tego tytułu wystawiał pozwanemu faktury. Od czasu, kiedy pozwany nie chciał zapłacić mu za łyżki skończyła się ich współpraca, a sprawa została wniesiona do sądu. Było to pod koniec listopada ubiegłego roku. Około dwóch lat temu pozwany za jego zgodą umieścił na ogrodzeniu reklamową tablicę dotyczącą swojej firmy. Nie ustalono kwoty za umieszczenie reklamy na ogrodzeniu. Pozwany obiecywał mu sprowadzenie minikoparki z Danii ale nie udało się trafić na koparkę w cenie około 20.000 zł, mimo że jeździli razem jego samochodem dostawczym do Dani około pięciu razy. Był wtedy kierowcą. Za benzynę płacił pozwany. Po tym jak pozwany przysłał do niego pismo, że zrywa współpracę S. L. chciał by pozwany wynagrodził mu to, że reklama wisiała na jego ogrodzeniu. Nie uzgadniał wcześniej kosztu umieszczenia reklamy. Aby ustalić te koszty zadzwonił do kilku firm, które się tym trudnią i ustalił miesięczne wynagrodzenie netto w wysokości 200 zł. Policzył należność za jedenaście miesięcy i wystawił fakturę VAT, którą wysłał pozwanemu.

Dowód: zeznania świadka S. L. (00:15:04 – 00:33:57

minuta rozprawy z dnia 28.11.2018r.)

Gdy współpraca z pozwanym się popsuła S. L. zdemontował reklamę z ogrodzenia i wystawił fakturę.

Dowód: zeznania świadka M. L. (00:54:04 – 01:03:36

minuta rozprawy z dnia 28.11.2018r.)

W dniu 13 grudnia 2017r. S. L. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą E. (...)wystawił wobec pozwanego fakturę nr (...) z tytułu dzierżawy powierzchni pod reklamę za okres od 1 stycznia do 30 listopada 2017r. za kwotę 2.706 zł (2.200 zł netto), płatną przelewem do dnia 20 grudnia 2017r. Odbiór faktury nie został potwierdzony podpisem pozwanego.

Dowód: faktura (...) z 13.12.2017r. (k. 19 akt)

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą polegającą na handlu i wynajmie maszyn budowlanych. Sprzedaje używane maszyny. Przywozi je z Niemiec, Danii, Estonii. Kupuje je na własny rachunek. Z S. L. zawierał jedynie ustne umowy. W czasie towarzyskiego spotkania zapytał S. L., czy zgodzi się wywiesić reklamę na swoim ogrodzeniu. Ze współpracy z pozwanym S. L. odnosił duże korzyści. Otrzymał od niego wiertarkę. Pozwany pomógł mu kupić samochód ciężarowy. Wielokrotnie pozwany pożyczał mu koparkę i nie brał za to pieniędzy. Gdy uzgadniali wywieszenie reklamy pozwanego nie było żadnej mowy o tym, że będzie to odpłatne.

Dowód: zeznania pozwanego (01:04:19 – 01:21:17 minuta rozprawy z dnia

29.11.2018r.)

S. L. pożyczał często koparki pozwanego na kilka godzin, a czasami na cały weekend. Pozwany posiada trzydzieści koparek i koparko – ładowarek.

Dowód: zeznania świadka R. L. (1) (00:37:43 – 00:43:21 minuta

rozprawy z dnia 28.11.2018r)

S. L. spawał dla pozwanego łyżki koparek. Przewoził również koparki. On i pozwany mieszkają w tej samej miejscowości i znają się od dziecka. Pozwany obiecał mu używaną koparkę ale w D. (...) nie udało się jej kupić. R. L. (2) był raz z synem u pozwanego i pomagał synowi załadować koparkę na lawetę. Sam nigdy nie pożyczał koparki od pozwanego.

Dowód: zeznania świadka R. L. (2) (00:45:16 – 00:52:03

minuta rozprawy z dnia 28.11.2018r.)

W dniu 2 lutego 2018r. powód oraz cedent S. L. zawarli umowę o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji roszczeń nr (...) , w której cedent oświadczył, że przysługują mu względem dłużnika Firma Handlowo – Usługowa (...) określone w załączniku do umowy bezsporne i wymagalne wierzytelności na kwotę 2.706 zł i przeniósł na rzecz powoda te wierzytelności. W załączniku do umowy wskazano fakturę nr (...) z 13 grudnia 2017r. z terminem zapłaty w dniu 20 grudnia 2017r. na kwotę 2.706 zł.

Dowód: umowa o powierniczym przelewie wierzytelności i windykacji

roszczeń nr (...) z dnia 2.02.2018r. z

załącznikiem (k. 5-9 akt)

W dniu 4 lutego 2018r. S. L. wyjaśnił, że reklama pozwanego została wywieszona na jego ogrodzeniu na początku 2016r. na podstawie ustnej umowy. W momencie zerwania pisemnie wieloletniej współpracy z pozwanym usunął reklamę i zażądał zapłaty.

Dowód: pismo S. L. z dnia 4.02.2018r. (k. 18 akt)

W dniu 20 lutego 2018r. powód wezwał pozwanego do zapłaty załączając zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 10 akt) zawiadomienie dłużnika o

przelewie wierzytelności z potwierdzeniem odbioru (k.21-22 akt)

Wezwanie do zapłaty zostało ponadto wysłane pozwanemu drogą mailową. Pozwany w dniu 20 lutego 2018r. odpowiedział na maila powoda przecząc aby był dłużny wobec p. L., który próbuje wyłudzić pieniądze na podstawie wystawianych faktur bez podstaw.

Dowód: korespondencja mailowa stron z dnia 20.02.2018r. (k. 12 akt)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, pozwany pismem z dnia 22 lutego 2018r. poinformował powoda, że S. L. domaga się zapłaty bezpodstawnie. Nie było żadnej umowy o współpracy, na podstawie której mógłby domagać się należności za jej wcześniejsze zerwanie. Była to zwykła koleżeńska uprzejmość. W roku 2017 wypożyczył sprzęt typu koparka na okres paru dni w zamian za powieszenie jego reklamy na ogrodzeniu. Koszt wynajęcia maszyny w jego firmie waha się od 650 – do 1000 zł netto za dzień.

Dowód: pismo pozwanego do powoda z dnia 22.02.2018r. (k. 16 akt)

Pismem z dnia 27 lutego 2018r. S. L. poinformował powoda, że zawarł z pozwanym umowę ustną o umieszczenie reklamy na ogrodzeniu jego posesji w miejscowości P. przy ulicy (...). Faktura została wystawiona wcześniej, zamiast na koniec roku ponieważ Pan S. wypowiedział mu wszelką współpracę. W związku z tym dzierżawa została rozliczona do dnia wypowiedzenia. Do pisma załączył fotografię zamieszczonego banneru na jego ogrodzeniu.

Dowód: pismo S. L. do powoda z 27.02.2018r. z

załączonymi fotografiami (k. 13 – 15 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadków R. L. (1), R. L. (2), M. L., częściowo zeznań świadka S. L. oraz zeznań pozwanego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka S. L., że pozwany obiecał mu zapłatę za wywieszenie tablicy reklamowej. Niezrozumiałe są jego twierdzenia, że pozwany miał zapłacić jakąś należność, skoro nie uzgodniono żadnej kwoty z tego tytułu. Świadek nie wskazał również w jaki sposób obietnica sprzedaży minikoparki miała zrekompensować koszt wywieszenia banneru reklamowego. Ponadto rzekome uzgodnienia co do zapłaty za wywieszenie tablicy reklamowej nie zasługują na wiarę wobec ich zaprzeczenia przez pozwanego i braku jakichkolwiek dowodów na ich dokonanie. Dowodem takim nie może być faktura VAT wystawiona po wejściu w konflikt z pozwanym.

Sąd zważył co następuje:

Postępowanie dowodowe nie potwierdziło aby pozwanego łączyła z cedentem ustna umowa najmu przez którą wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz (art.659 § 1 kodeksu cywilnego).

Najem jest umową konsensualną wzajemną i odpłatną. Do zawarcia umowy dochodzi wtedy, gdy strony uzgodnią istotne jej składniki (essentialia negotii), do jakich należą przedmiot najmu i czynsz.

Z ustaleń postępowania dowodowego wynika natomiast, że cedent wyraził zgodę na wywieszenie baneru reklamowego pozwanego na swoim ogrodzeniu i że nie ustalono wówczas żadnego wynagrodzenia. Oznacza to, że zawarto wówczas umowę użyczenia, zgodnie z którą użyczający zobowiązuje się zezwolić biorącemu przez czas oznaczony lub nieoznaczony, na bezpłatne używanie oddanej w tym celu rzeczy (art. 710 k.c.). Z tytułu tej umowy nie powstał po

stronie pozwanego obowiązek zapłaty. Cedent S. L. nie miał podstaw prawnych do wystawienia wobec niego faktury VAT. Samo wystawienie faktury bez podstawy faktycznej oraz prawnej jej wystawienia nie może stanowić dowodu na istnienie wierzytelności.

Pozwany zaprzeczył aby w wyniku zawartej umowy był zobowiązany do zapłaty czynszu. Zgodnie z art. 6 kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód nie sprostował temu obowiązkowi. Powód miał stać się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec cedenta. Skoro wyniki postępowania dowodowego nie pozwoliły na ustalenie istnienia wobec pozwanego wierzytelności będącej przedmiotem umowy przelewu wierzytelności powód nie stał się wierzycielem pozwanego.

Powództwo podlegało więc oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego spór powoda. Na koszty, które powód ma obowiązek zwrócić pozwanemu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone w kwocie 900 zł w oparciu o § 2 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Ponadto powód ma obowiązek zwrócić Skarbowi Państwa pokryte tymczasowo koszty dojazdu świadka M. L. w wysokości 742,19 zł.

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś